

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 39/2022
03.02.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Дубравке Дамјановић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгице Ђекић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 258/20 од 05.11.2020. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 573/21 од 15.10.2021. године, у седници већа одржаној дана 03.02.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгице Ђекић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 258/20 од 05.11.2020. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 573/21 од 15.10.2021.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К 258/20 од 05.11.2020. године окривљени АА је оглашен кривим због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 4 (четири) месеца, за коју је одређено да ће је издржати у заводу за извршење казне затвора и новчану казну у износу од 10.000,00 (десет хиљада) динара, за коју је одређено да је окривљени дужан да је плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Истом пресудом је одређено да уколико окривљени не плати новчану казну у предвиђеном року, суд ће новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

На основу члана 348. став 6. у вези члана 87. и 89а. Кривичног законика окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета и то делова аутоматске пушке марке „Застава“, модел М7АБ2, калибра 7,62 x 39 мм.

Истом пресудом на основу члана 262 став 1. у вези члана 264. став 1. ЗКП, обавезан је окривљени да плати трошкове кривичног поступка, о чијој ће висини суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 573/21 од 15.10.2021. године, одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Крагујевцу и браниоца окривљеног АА, адвоката Драгице Ђекић и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Драгица Ђекић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

Бранилац окривљеног се у поднетом захтеву за заштиту законитости, позива на одредбу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, не опредељујући је навођењем конкретне повреде закона у смислу члана 485. став 4. ЗКП. Међутим, наводима захтева бранилац истиче да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и у вези са тим истиче да су засноване на доказима – потврди о привремено одузетим предметима од 26.07.2019.године, која произилази из незаконито предузете радње - неовлашћеног уласка у просторије у којима станује окривљени, без наредбе суда, без сведока, без сачињавања записника о претресу, као и да је тако сачињену потврду окривљени потписао без присуства браниоца. Према ставу одбране, овакав доказ је незаконит и не може представљати доказ на коме би се заснивала осуђујућа пресуда. Такође, став одбране је и да се из исказа сведока, полицијских службеника који су предузимали наведену радњу не може утврђивати чињенично стање о предузетом уласку у просторије, а без писмене документације и да је и налаз судског вештака незаконит доказ јер је исти вештачио предмет одузет супротно одредбама ЗКП.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости, по оцени Врховног касационог суда, нису основани.

Ова повреда поступка, на идентичан начин, истицана је и у поступку по редовном правном леку, а Врховни касациони суд прихватајући разлоге жалбеног суда, дате на страни 3. пасус 1. другостепене пресуде, као аргументоване и јасне, на исте упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

И по оцени Врховног касационог суда, супротно наводима у поднетом захтеву браниоца окривљеног, поступањем полицијских службеника у складу са одредбом члана 147. и члана 286. став 1. и 2. Законика о кривичном поступку, као и доношењем побијаних пресуда, у конкретном случају, није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, која би утицала на законитост првостепене и другостепене пресуде.

По ред правилних разлога другостепеног суда на које је упутио, Врховни касациони суд налази да су овлашћена службена лица поступала, сагласно одредби члана 147. и члана 286. став 1. и 2. Законика о кривичном поступку, да у конкретном случају није вршен претрес просторија, односно претрес куће и других просторија окривљеног, као и да је окривљеном сходно члану 147. ЗКП издата потврда о одузетим предметима, о чему постоје докази у списима предмета, а која потврда је правилно цењена као доказ приликом доношења првостепене пресуде и супротно наводима изнетим у захтеву браниоца окривљеног, не представља незаконит доказ.

Самим тим, побијаним правноснажним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се поднетим захтевом браниоца неосновано указује.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић